DOMSTOLENS KENDELSE
AF 9. NOVEMBER 1983 [1]

Habourdin International SA og Banque nationale de Paris mod SpA Italocremona (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal di Varese)

Sag 80/83

Sammendrag

Konvention om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser — protokollen om Domstolens fortolkning af konventionen — spørgsmålet om, hvilke nationale domstole der har beføjelse til at anmode Domstolen om at træffe præjudiciel afgørelse — retter, der træffer afgørelse »som appelinstans« — begreb — en italiensk domstol, der i første instans traf afgørelse vedrørende en begæring om genoptagelse af et betalingspålæg, der var truffet inden for en forenklet procesmåde i inkassosager — kunne ikke forelægge et præjudicielt spørgsmål

(Protokollen af 3. juni 1971, art. 2, nr. 2)

I sag 80/83

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse, som præsidenten for Tribunale di Varese ved kendelse af 23. april 1983 har indgivet til Domstolen for i de for nævnte ret verserende forenede sager

HABOURDIN INTERNATIONAL SA, Paris,

og

BANQUE NATIONALE DE PARIS, Paris, Milano,

mod

SPA ITALOCREMONA, Varese-Gazzada,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af en række bestemmelser i konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager,

har

1 — Processprog: Italiensk.

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten J. Mertens de Wilmars, afdelingsformændene T. Koopmans, K. Bahlmann og Y. Galmot, dommerne P. Pescatore, Mackenzie Stuart, A. O'Keeffe, G. Bosco, O. Due, U. Everling og C. Kakouris,

generaladvokat: Sir Gordon Slynn
justitssekretær: P. Heim

afsagt følgende

KENDELSE

Ved kendelse af 23. april 1983, indgået til Domstolen den 6. maj 1983, har præsidenten for Tribunale di Varese i medfør af protokollen af 3. juni 1971 om Domstolens fortolkning af konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager (herefter benævnt konventionen), forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende en række af konventionens bestemmelser.

I henhold til protokollen er det kun nærmere bestemte domstole, der er opregnet i artikel 2, som har beføjelse til at anmode Domstolen om at træffe præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af konventionen, og der skal derfor i den foreliggende sag tages stilling til, om Domstolen har kompetence til at besvare det forelagte spørgsmål.

I artikel 2, nr. 1 og 3, opregnes — i nr. 1 direkte og i nr. 3 ved hjælp af en henvisning til konventionens artikel 37 — udtrykkeligt og udtømmende de retter, der kan anmode Domstolen om at træffe præjudiciel afgørelse. I artiklens nr. 2 tilføjes det, at også »retterne i de kontraherende stater, såfremt de træffer afgørelse som appelinstans«, kan forelægge spørgsmål.

I protokollens artikel 3 hedder det:

»1. Såfremt et spørgsmål vedrørende fortolkningen af konventionen og de øvrige i artikel 1 nævnte tekster rejses under en retssag ved en i artikel 2, nr. 1, anført ret, skal denne ret, hvis den skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, for at den kan afsige dom, anmode Domstolen om at afgøre spørgsmålet.

2. Såfremt et sådant spørgsmål rejses ved en i artikel 2, nr. 2 og 3, anført ret, kan denne ret på de i stk. 1 fastsatte betingelser anmode Domstolen om at afgøre spørgsmålet«.

Da de italienske »tribunali« hverken nævnes i protokollens artikel 2, nr. 1, eller i konventionens artikel 37, kan de kun anmode Domstolen om at træffe præjudiciel afgørelse vedrørende et fortolkningsspørgsmål, når de »træffer afgørelse som appelinstans«.

Det fremgår af sagens akter, at forelæggelseskendelsen er afsagt i en sag, der føres i første instans som følge af en begæring om genoptagelse — i medfør af den italienske civilproceslovs artikel 645 — af et betalingspålæg, der er truffet inden for rammerne af den forenklede procesmåde i inkassosager, jfr. civilproceslovens artikler 633 ff. Det må derfor konstateres, at forelæggelseskendelsen ikke er truffet under de betingelser, der opstilles i artikel 2, nr. 2, i protokollen om Domstolens fortolkning af konventionen af 27. september 1968.

Domstolen savner derfor helt åbenbart kompetence til at behandle den forelagte anmodning om præjudiciel afgørelse, som derfor bør afvises i medfør af procesreglementets artikel 92, stk. 1, jfr. artikel 103, stk. 2.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN:

Den anmodning om præjudiciel afgørelse, der er indgivet af Tribunale di Varese ved kendelse af 23. april 1983, afvises.

Luxembourg, den 9. november 1983

P. Heim
Justitssekretær

J. Mertens de Wilmars
Præsident